

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Column

Hargh, M.C. van der

Citation

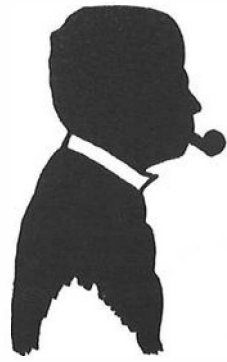
Hargh, M. C. van der. (1989). Column. *Bestuurskundige Berichten*, 4(3), 10. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233207>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233207>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

COLUMN

Er zit mij al enige tijd iets dwars, waarover ik met U van gedachte wil wisselen. Laat ik U de aanleiding tot mijn probleem geven. Onlangs ben ik bij de oratie van de nieuwe hoogleraar Bestuurskunde In 't Veld in Rotterdam geweest.

Tijdens het luisteren naar zijn verhaal is bij mij de gedachte opgekomen: "Er zit iets fundamenteels fout". Het is overigens misschien verstandig allereerst uit te leggen waarom ik deze plechtigheid heb bezocht.

In de eerste plaats ben ik overtuigd dat de Rotterdams/Leidse samenwerking op het Bestuurskunde-terrein serieus genomen moet worden. De komst van een nieuwe hoogleraar kan daarbij het beste worden vergeleken met de aankoop van een voetbalvedette. Ook daar stromen de supporters af op de eerste wedstrijd om de eerste prestaties te kunnen beoordelen.

Ten tweede is de receptie na afloop zowel vanuit sociaal als materieel oogpunt interessant. Ik heb het al vaak gezegd men is bestuurskundige of niet. Om elk misverstand weg te nemen het bovengenoemde gevoel van onbehagen heeft geen betrekking op de inhoud van de oratie van In 't Veld.

Eerst wil ik de tekst nog eens (voor de fijne nuances) nalezen alvorens ik mijn oordeel geef. In dit vak wordt dikwijls maar al te snel een (ongefundeerde) mening gegeven. Maar dit terzijde.

De titel van de rede van In 't Veld luidde: "De verguisde staat".

Deze titel bracht mij op de paradox van enerzijds de enorme populariteit van het vak Bestuurskunde en anderzijds een onder veel bestuurskunde-studenten levende afkeer van en vooroordeel ten opzichte van de overheid. De slogan lijkt met een variatie op "Animal Farm" van George Orwell te luiden: "Bedrijfsleven goed, overheid slecht". Een voorbeeld uit de praktijk. Op een zeer goed bezochte (maar kwalitatief matige) B.I.L-lezing van een organisatie-adviseur werd de man de vraag gesteld hoe hij het werken bij de overheid vond, want hij had daar gedurende een enkele maand (!) een stage gelopen. Op basis van deze ruime ervaring kwam hij tot een negatief oordeel. Het was te bureaucratisch. De stelster van de vraag gaf als reactie dat ze het plezierig vond dat haar mening bevestigd werd door iemand met praktijkervaring. Dit is zomaar een van de vele voorbeelden die gegeven kunnen worden. Nu weet ik ook wel dat de Bestuurskunde als een bruikbaar alternatief voor de Bedrijfskunde wordt gezien en ook dat niet alle bestuurskundigen vol vooroordelen zitten. Toch zit ik met een vraag waar ik voorlopig niet uitkom. Stel (en ik gebruik dit woord met opzet) dat er toevallig afgestudeerde bestuurskundigen met ideeën als hierboven geschetst onverhoopt bij de overheid zouden komen te werken, moet deze overheid daar dan zo blij mee zijn?

Michiel Nicolaas van der Hargh

REACTIE

reactie op "kritisch sociologisch onderzoek"

HET COLLEGE THEORETISCHE SOCIOLOGIE.

In 'Bestuurskundige Berichten' van april jl. publiceerden Saskia van Laar en Frans Jorna een kritiek op de colleges Theoretische Sociologie die ondergetekende dit jaar verzorgde. Pas na het verschijnen van het betreffende nummer hebben de auteurs mij hun tekst toegestuurd en gevraagd op hun kritiek te reageren.

Tot in het vorige jaar werden de colleges gegeven door professor L.Laeyendecker, deze heeft de universiteit per 1 jan. 1989 verlaten. Omdat er voor de vanaf dit jaar door mij te geven colleges nog geen syllabus beschikbaar was, is afgesproken dat de tentamenvragen dit jaar uitsluitend uit de te bestuderen literatuur zouden worden geformuleerd. Zo zouden de studenten in ieder geval niet het slachtoffer kunnen worden van de nieuwe situatie. Het leek mij een zaak van fair play dit de studenten ook mee te delen. Dat een meerderheid van de studenten op deze mededeling over de verhouding van de colleges tot het tentamen, strikt pragmatisch heeft gereageerd, kan door de inroosting van het college (inderdaad 'allerbelabberdst') zijn bevorderd.

Mijn streven is geweest de voor het tentamen te bestuderen literatuur (nog gelijk aan die van voorgaande jaren) een bindende achtergrond te geven, door te laten zien dat het sociologisch denken vanaf zijn ontstaan is verbonden met de vraag naar het eigen karakter en de eigen dynamiek van de moderne samenleving. Zo kon ook aansluiting ontstaan met de cursus empirische sociologie. Deze cursus behandelt immers een bijzondere verschijningsvorm van de moderne samenleving, de verzorgingsstaat.

Waar ik niet direkt op door de studenten te bestuderen teksten kon terugvallen en toch mijn hele verhaal kwijt wilde, een verhaal dat bovendien nog in de maak was, heb ik het mijn studenten niet gemakkelijk gemaakt, ik ben mij daarvan bewust. De colleges zouden 'chaotisch' zijn geweest en 'een groot onaangekondigd uitstapje buiten de stof'.

Alle tien door mij gegeven colleges staan op schrift. Alhoewel het de bedoeling is de collegeteksten deze zomer nog bij te werken en aan te vullen, wil ik ze reeds nu, in de vorm waarin ze zijn uitgesproken, beschikbaar stellen aan mijn critici met het verzoek aan te geven - gebruik gerust rood potlood - waar de chaos precies aanwezig is en waar ik buiten de stof ga. Mochten Van Laar en Jorna zich zelf niet competent achten, dan mogen zij de tekst voorleggen aan een deskundige naar eigen keuze.